

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nerăscrite nu se
primesc. — Manuscrise nu se
returnează.
INȘERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dukas, Heinrich
Schickel, Rudolf Mosse, A. Oppelitz
Nachfolger; Anton Oppelitz, J.
Jannetor. în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agence Havas. Suc-
ursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karovitz & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o serie
completă pe o coloană 6 or. și
10 or. timbru pentru o publi-
cație. Publicări mai dese după
tarif și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LVIII

„Gazeta“ iese în săptămână.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
8 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 2 franci.
Se primumă la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Administrațiunea poștală Brașov
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 258.

Brașov, Luni-Mărti, 21 Noembrie (3 Decembrie)

1895.

Din cauza sfintei sărbători de mâne țiarul
nu va apăre până Mercuri seara.

Reforma electorală și Ungurii.

Erăși s'a ridicat un colțisor al
vélului, ce acopere încă planurile
ungurești privitoare la mult discu-
tata reformă electorală.

Tóte reformele, câte s'au făcut
până acuma și câte mai sunt pro-
iectate a-se face, sunt îndreptate în
contra intereselor de existență na-
țională ale popórelor nemaghiare.
Numai asupra unei singure reforme
mai însemnate încă nu s'au pronun-
țat în mod categoric Ungurii
printr'un vot al parlamentului, și
acesta este reforma legii electorale.

A fost vorba nu numai odată
de această reformă în anii din urmă.
Cei din opoziție veneau la diferite
ocasiuni cu plângerile lor în contra
abusurilor electorale și cu câte-o
propunere pentru schimbarea legii
electorale în sens mai liberal, dér
totdeauna răspunsul majorității era,
că încă n'a sosit timpul, ca dieta
să se ocupe cu această chestiune; ér
cât pentru abuzurile electorale, gu-
vernul promitea, că va aduce un
proiect de lege, prin care să se re-
guleze judicatura Curiei în afaceri
electorale. Cât pentru estinderea
censului din Ungaria și asupra Tran-
silvaniei și delăturarea legii excep-
ționale electorale transilvane, depu-
tații unguri din Ardél erau tot-
deauna hotărît în contra și găsiu
un sprijin puternic din partea lui
Tisza Kalman și al clicei sale.

Astfel legea electorală devenise
un *noli me tangere* pentru guvern și
partida lui, care are un rađim pu-
ternic în deputații unguri din Ar-
dél. Pentru prima-óră s'a pronun-
țat, nu guvernul, ci numai un mem-
bru al lui, fostul ministru de in-
terne Hieronymi, în cunoscutul său

discurs ținut în vara anului trecut
la Clușiu, în favórea unei schim-
bări a legii electorale. Curénd însă
el a fost părăsit și de guvern și de
partidă, după ce Tisza Kalman, ade-
văratul lor șef, a declarat la Ora-
dea-mare, că nu-i nevoie de nici o
revisuire a legii electorale.

De-atunci s'a schimbat și tactica
foilor guvernamentale, cari spuneau
fără nici o genă, că Românii arde-
leni n'au să-și facă nici o speranță
cu privire la o modificare a legii
electorale, căci ori-ce revisuire, ori
modificare ar ieși tot numai în de-
favorul lor.

Intr'aceea unii corifei parlamen-
tari din cameră și din sinul mag-
naților, ca Szapary și contele Fer-
dinand Zichy, au pus din nou ces-
tiunea revisuierii legii electorale, re-
cunoscând, că legea excepțională din
Transilvania este nedreptă și apăsă-
tore. Deocamdată însă lucrul a ră-
mas la atâta. Szapary n'a mai re-
venit asupra chestiunii și nici nu
putea face nimic pentru rezolvarea
ei, fiind-că este în opozițiune, ér
contele Zichy a făcut să se primescă
în programa „partidei populare“ și
un punct, în care se cere revisuirea
legii electorale.

Cabinetul Banffy a venit cu
declarațiunea, că va stăruie să se re-
specteze legea de naționalitate în
mod condiționat, întru cât adecă va
permite „caracterul național al sta-
tului“, dér despre o revisuire a legii
electorale n'a făcut nici o amintire;
ba din contră, înainte numai cu
vre-o două luni scrieau foile din
Pesta, că ministrii Banffy și Erdelyi
s'ar fi exprimat față cu grațiații, cari
au îmblat pe la ei, că ar fi de dorit,
ca Românii ardeleni să nu mai
aștepte revisuirea legii electorale,
ci părăsind pasivitatea să ia parte
activă la viitoarele alegeri dietale.

În asemeni împrejurări nu ne

putem mira, că punându-se din nou
în discuțiune chestiunea reformei elec-
torale prin moțiunea ce a făcut-o
deputatul Geza Polonyi în numele
partidei sale în ședința de Vineri a
camerei, ministrul-președinte Banffy
a declarat, că nu o poate primi nici
măcar în principiu.

Polonyi a cerut adecă ca gu-
vernul să fiă avisat de cameră ca
să-i prezenteze cât mai curénd un
proiect de lege întemeiat pe votul
universal, pe votarea secretă și pe
alegerea după comune. Și ce credeți
că a răspuns br. Banffy?

A răspuns, că din punctul de
privire al „statului național ma-
ghiar“ nu poate primi propunerea lui
Polonyi. Ministrul-președinte recu-
noște, că legea recere ore-care mo-
dificațiune dîcînd, că „la ocasiunea
dată — nu însă în viitorul apropiat —
se va ocupa serios de această ces-
tiune.“

Așa-déră ministru - președinte
amână revisuirea *ad calendas graecas*.
Nu e nici o nevoie după el, ca să
se facă în curénd. Póte că se va
face și revisuirea odată, dér și atunci
numai „în măsură ore-care“, adecă
pe cât va concede „statul națio-
nal“ etc.

În fața acestei declarații destul
de lămurite mai că nu mai era de
lipsă să vină și deputații de diferite
nuanțe să declare, că nu se unesc
cu „interesele de supremația ma-
ghiare“, ca să se admită și primescă
reforma legii electorale.

Deputatul Herman a spus-o fără
încunjur, că el va primi propunerea
lui Polonyi, decât acesta îi va da
deslușiri liniștitoare despre aceea,
cum ar crede el, că se va pute asig-
gura în cazul introducerii votului uni-
versal „egemonia rasei maghiare.“
Tot așa nu póte primi votul univer-
sal deputatul Akos Beóthy, nu póte
primi nici votul secret și după co-

mune, avênd „motive practice“ pen-
tru acesta.

Deputatul Olay, se teme că la
alegeri ministru preș. Banffy se va
alia cu „partida poporală“ spre a
resturna cu ajutorul ei partida inde-
pendentă și a încheia pactul cu Aus-
tria. Iulius Gulner dîce, că nu se
póte primi votul universal din punct
de vedere al supremației rasei ma-
ghiare, dér se póte schimba censul
electoral „între marginele acestei su-
premații“ și așa legea asupra uni-
unei ardeleni să se esecute introdu-
cându-se în totă Ungaria o lege elec-
torală unitară.

Eată prin urmare că unde ne
învêrtim și unde ne îndreptăm tot
numai de „supremația maghiară“ și
de „statul național maghiar“ dăm.

Acestea nu iértă ca legea de
naționalitate să se esecute, nu iértă
să se revisuiescă legea electorală
cum trebuie, și cum cere dreptatea,
nu iértă să se facă nimic pentru li-
niștirea măcar întru câtva a națio-
nalităților îngrijate de sórtea și vii-
torul lor.

Și 'n fața unor astfel de fapte
tot se mai găesc între noi optimiști
scurți vędători, cari își clădesc tóte
speranțele în viitor pe-o eventuală
reformă a legii electorale!

CRONICA POLITICĂ.

— 20 Noembrie.

De mai mulți ani dîrăză cërta între
Galiția și Ungaria privitor la un mic teri-
tor numit „óchiul de mare“, și acum ces-
tiunea a venit în discuțiune și în parlamen-
tele monarhiei noastre. În parlamentul *aus-
triac* ministrul-președinte *Badeni* declară,
că, după cum speră el, întréga chestiune se
va rezolva în curénd în *favorul Austriei*,
respectiv a Galiției, de-óre-ce guvernul
ungar e gata a respecta tóte presensiunile
basate ale Galiției. Din potrivă în camera

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Două incidente

din viața lui Francisc Servais.

(Al doilea incident).

Dela Teheran se duse Servais prin
Chiov și Moscva la Petersburg. De renu-
mele lui era plină Rusia musicală, și sciin-
du-se acolo înainte, că Servais vine, Prin-
cesa Bariatinski îi oferi prin o epistolă trimi-
să lui înainte la Chiov, palatul ei din
Moscva de quartir cât va petrece acolo.

În sfîrșit, după triumfuri strălucite la
Chiov și Moscva, venit la Petersburg, după
o regulă esistentă în tóte orașele, unde re-
mîdăză domnitorii țerii, întrebă mai întâiu
la palatul Impăratului Nicolae, de voese
să fiă el audțit. Se 'nțelege, că răspunsul
lă da, și seara i-se ficsă și óra, când va pute
la palat concerta.

Se sciie, că musica, atât cea vocală
cât și cea instrumentală, e în Rusia în mare
valóre și stimă. Tot așa deci și la curtea
impăratéscă din Petersburg, unde Servais
deșteptă cu concertul său o deosebită mul-
țumire, care i-o exprimă însuși împăratul
cu numele său, al țarinei și al celorlalți

înalți membri ai familiei sale. Artistul fú
oprit la ceai în odaia și la masa „de ma-
reșali“, déră cu ușile deschise spre salonul
în care luă ceaiul Impăratul cu familia sa.
O favóre acesta, cu care se disting numai
persóne, ori înalte, ori cu deosebire plăcute.

A doua și pe la 10 óre se prezentă
la Servais în hotelul unde descinsese, un
oficiant dela curte, care-i aduse o scrisóre
dela șambelanul impăratésc, și o cutiă, în-
mănuându-le lui Servais. La eșirea lui din
odaia oficiantului dîse: „Am poruncă dom-
nule să-ți spun verbal, că, decât aceea ce-i
în cutiă, nu ți-ar conveni, poți fără un pic
de genă cere eovivalentul acelu obiect, și
eovivalentul e trei sute de ruble“. Servais
deschise cutia se uită în ea și dîse: „Ah,
nu cer nici un eovivalent, sunt mulțumit
cu acest dar, care, cum vęd eu, este de mare
preț și tot așa de mare onóre pentru mine,
căci e dela Majestatea Sa“.

Epistola scrisă de șambelan îi es-
primă mulțămita împăratului pentru plă-
cerea ce i-a făcut lui și familiei sale con-
certul de aséră, ér în cutiă era un inel,
se'nțelege, că de aur, cu pietri scumpe și
în piétra din mijloc cu inițialele numelui
impăratului.

Avênd Servais deja o avere frumoasă,

el de acest onorar dela puternicul autocrat
al tuturor Rușilor se bucură fórté. Cu tóte
aceste o curiositate, cum i-ași dîce, clan-
destină nu-i da pace. Se'abrăcă, luă cutia
și se duse cu ea în oraș, căutând un giu-
vaiergiu. Intră la unu și-l rugă să-i spue,
oam ce valóre reală are acel inel.

Giuvaiergiul vędînd inelul și cunos-
cîndu-l, că-i dela împăratul, îl puse ca
fript înapoi în cutiă, și ca fulgerat de o
anxietate dîse: „O, domnule acesta nu-i
slobod“. — „Ce nu-i slobod?“, întrebă
Servais, „A prețui și a critica daruri impé-
rătesci“ răspunse giuvaierul. „Te rog, dom-
nule“, replică Servais, „fă-mi hatirul, eu
nu te-oiu denunța niméru. Sunt un străin
din depărtare și numai cu trecerea prin
Petersburg. Repet, că te asigur pe onórea
mea: nu va sci nimeni, ce mi-ai spus des-
pre valórea acestui inel, și eu te cunosc
pentru ostenéla d-tale eu cinc ruble“.

— „Nu, nu, domnule. Tocmai, că ești
străin aici, nu soi ce-i la noi. De-ți voiú
împlini voia, cât de ușor pot să fac cu-
noscința cu — Siberia... — „Să-ți jur d-le?“
dîse Servais, „să-ți jur cu cel mai sfânt
jurământ, — și eu sunt creștin — că ce
mi-i spune despre inel, va fi ca un ac
aruncat în cea mai adéncă fântână?“

Tremurând luă giuvaiergiul inelul iară
în mână, apoi o sondă, și cercând cu ea
petricelele, par'că și mai tremurând dîse:
„Domnule, și eu sunt aici străin și — *am
copii*. Inelul acesta valoréză două-șeci până
cel mult două-șeci și ș cinc de ruble,
căci pietrele sunt cristal boemic și numai
aurul are acea valóre. Plată pentru ce
ți-am spus, nu primesc, déră cu inima ca'n
pară de toc, îți repet: „Domnule — *am copii*“...

Neputênd Servais crede așa ceva, ce
spuse giuvaiergiul, și cugetând, că el din
óreși-care invidiă cătră furnisorul respec-
tivilor daruri impăratésci vorbesce așa, eși
dela giuvaiergiu mei mult mánios decât su-
părat, și întelnind o birjă, se sui în ea și
dete poruncă, să-l ducă la un aurariu și
juvelier mai depărtat de centrul orașului.
Birjarul făcú cum 'i-se porunci și după o
cursă cam îndelungată se opri înaintea unei
case, în care se afla dugheana și atelierul
unui giuvaiergiu. Servais intră și făcú șe-
fului dughenii și atelierului asemene ru-
gare, ca celui dintăiu. Ce-i fú însă lui Ser-
vais se audă! Tot acele scuse fricóse, tot
acel refus de oi și cât de mare onorar
pentru taxarea inelului, și în fine, tot acea
rugare, să-l lase Servais în pace și să nu-i
aducă aminte de — Siberia.

ungară ministrul de interne Perczel declară, că pe baza documentelor cari se află în posesiunea guvernului maghiar, cestiunea amintitului teritor se va rezolva în curând într'un mod corespunzător intereselor Ungariei. E vorba acuma, care din doi miniștri vorbesce adevărul?

Cu privire la evenimentele din Orient, soirile sosite mai în urmă spun următoarele: Din Trapezunt se depeșază, că în districtul Sivas din nou s'au întâmplat masacrări în masse; asemenea și în Erzerum au fost omorâți mai mulți Armeni. „Agenției Stefani“ i-se depeședă din Constantinopol, că în Antab, lângă Aleppo, durază neconținut turburările. În districtul Anderin, de lângă muntele Tekir-Dagh în sud dela Zeitun, s'au întâmplat mai multe ciocniri între Armeni și trupe turcesci, cu cari ocaziuni localitatea Cheban a ars cu totul. Ținutul Marasch este ocupat de apröpe 15.000 Armeni revoltați, și toate încercările de pace au rămas până acum fără rezultat.

Reuniunea femeilor române.

Brașov, Noemvre 1895.

Onorată Redacțiune! Vă rog să binevoiți a da loc în colónele prețuitului D-vóstré diar următoarei dări de sémă despre adunarea generală a reuniunii femeilor române, ținută în 7 (19) Novembre a. c. în Brașov.

În ziua acésta s'au întrunit membrele reuniunii la 3 ore p. m. în sala cea mare din edificiul școlilor, unde d-na președintă Agnes Dușoiu într'un scurt discurs a arătat ródetele, ce le produce reuniunea prin înființarea internatului orfelinat, care din an în an își ia o dezvoltare tot mai mare. Încheie cu vii urări pentru prosperarea reuniunii și a membrilor sale și declară ședința de deschisă. Actuarul cetesce apelul nominal și comunică ordinea de di propusă de comitet pentru adunarea generală, care se primesc fără nici o discuțiune.

După aceea se cetesce hârtia D-nei Octavia M. Stănescu, în care anunță adunării generale, că din considerațiuni sanitare și familiare se simte necesitatea a repași din comitetul reuniunii, și la care hârtia alătură suma de 50 fl. pentru crescerea orfanilor române. Adunarea generală ia cu părere de rău la cunoscința repășirea d-nei Stănescu, ér suma de 50 fl. se predă în ședința la mâinile D-nei casierite a reuniunii Elena Sábádeanu, pentru-ca să se alătore la fondul Internatului orfelinat.

La ordinea diiei urmază raportul general al comitetului despre activitatea sa în decursul anului administrativ 1894/5. Din acest raport estragem următoarele date mai însemnate:

Alegându-se în adunarea generală din 1894 conform statutelor comitetul pe un

period de 3 ani, acest comitet s'a constituit, alegându-și de casierită și economă a Internatului-orfelinat pe D-na Elena Sábádeanu, de actuar pe d-l profesor Lazar Nastasi, și de bărbăți de încredere pe D-nii Gheorghe B. Pop, Petru Nemeș, Vasile Voina și Andrei Bârsan.

Comitetul la mandatul adunării generale a înaintat statutele modificate la înaltul ministeriu de interne spre aprobare, care însă până astăzi încă nu a urmat. Comitetul a pus la cale colectarea de bani pentru îmbrăcarea fetițelor sêrace dela școlile de fete din loc. S'au colectat 271 fl. și 51 cruceri, cu care sumă s'a procurat îmbrăcăminte, care s'a distribuit în ajutorul Crăciunului la 37 fete sêrace, și s'au împărțit ajutóre la 4 familii scăpătate.

Comitetul a arangiat în carnavalul a. c. o petrecere cu dans, care a produs un venit curat de 115 fl. și 24 or. Comitetul a dispus, să se țină eseroții de gimnastică cu fetele din internat în sala de gimnastică a școlilor nóstre, pe care Eforia scolară cu obicinuita sa bunăvoință a pus'o la dispoziția reuniunii.

Mai departe raportul face împărțășirea, că comitetul a primit dela casa de păstrare din loc suma de 50 fl. din venitul curat al petrecerii arangiate cu deschiderea „Redutei“ din loc. Suma acésta s'a alăturat la fondul reuniunii.

Asemenea a primit dela D-nul Nicolae Petra Petrescu mai multe cărți potrivite pentru lectura elevelor din Internat, la care adăugându-se și unele cărți cumpărate cu 12 fl. 35 or. din venitul curat, ce a rămas dela o petrecere arangiată cu fetele din Internat, cu acestea s'a făcut un început pentru o bibliotecă a Internatului.

Comitetul mai împărțășesc, că a primit dela d-i C. G. Iohanit din incidentul morții mamei sale suma de 100 fl. pentru Internat-orfelinat. Asemenea a primit tot pentru scopul amintit mai sus suma de 200 fl. donată de adunarea generală a institutului de credit și economii „Albina“, care sumă s'a adăus la fondul Internatului-orfelinat.

În raportul comitetului se mai comunică, că comitetul a închiriat localul, în care este instalat Internatul sub aceleași condițiuni pe alți 2 ani, adică dela 17 (29) Sept. 1895 până la 17 (29) Sept. 1897.

Mărindu-se în anul scol. present numărul elevelor cu plată din Internat dela 20 la 26, comitetul conform regulamentului pentru Internat a mai primit pe lângă bursiera rămasă din an. trecut încă 4 bursiere, și anume pe Maria Tampa, Paraschiva Tocaie, Elvira Pop și Alexandrina Precup, ér în orfelinat s'a deschis un loc nou, în care s'a primit Maria Rusu, ca a 7-a orfană.

În raport se mai comunică, că Comitetul a decis a plăti pentru fetița orfană Ana Baboianu, cl. VII la școlile evange-

lice din loc, didactrul de 25 fl. pentru anul scol. ourent. Și acésta din motivul, că numita fetiță este sêracă, învață bine și are de gând după terminarea școlilor civile a face un curs de școlă froebeliană, și a așa a sa califica pentru grădinile de copii.

Comitetul mai comunică, că a angajat și pentru a. sol. present pe d-șora Maria Bogdan de pedagogă a Internatului, ér d-nul diacon Ión Prișcu la rugarea comitetului a bine-voit a lua asupra-și în mod gratuit sarcina de a ținé un curs de Catechisație cu fetele din Internat.

În fine mai amintindu-se în general, că administrația reuniunii în anul 1894/5 a avut un curs regulat, și că Internatul-orfelinat se află în stare înfloritoare, Comitetul face următoarele propuneri speciale, cari se primesc întocmai, și anume:

1) Adunarea generală să bine-voiescă a aproba sistemisarea unui al 7-lea loc în Orfelinatul reuniunii și ocuparea acestui loc cu orfana Maria Rusu.

2) Să bine-voiescă a aproba suma de 25 fl., ce comitetul a acordat'o orfanei Ana Baboianu pentru plătierea didactrului.

3) Adunarea generală să binevoiescă a autorisa comitetul, ca să încaseze succesiv pretensiunile dela privați, date cu obligațiune pe ipotecă, deóre-ce fiind aceste pretensiuni vechi, obiectele cu timpul scad în valóre.

4) Să binevoiescă a lua acest raport la cunoștință.

(Va urma).

ȘCIIRILE DIIEI.

— (20) Noemvre.

Terminul pentru înaintarea concurselor la posturile administrative din comitatul Făgărașului, ce sunt a se ocupa prin alegerile municipale dela 16 Decemvre n. c., s'a prolongit, cum vi-se scrie, până la 12 Decemvre st. n.

—o—
Înmormântarea lui Alexandru Dumas s'a sêvșit alaltăeri în Paris fără mare pompă, la espresa dorință a rēposatului, fiind însă de față o mulțime imensă de popor.

Tóte corporațiunile artistice, literare și științifice au fost reprezentate prin deputațiuni, mai departe au luat parte la înmormântare fórté mulți diplomați, deputați, actori și toți miniștri. Cociugul rēposatului era încărcat de flori. După carul funebru pășeau véduva, fiica și doi nepoți ai lui Dumas; apoi reprezentantul președintului republicei, generalul Germinete. Boisier, secretarul acad. franceze, pictorul Dattaille, Bizard, reprezentantul legiunei de onóre, Sardou, Zola, Claretie și admiralul Duperre mergeau în drépta și stânga cociugului. Între cei ce urmau după cociug sunt de amintit: ministrul-președinte Bourgeois, în fruntea miniștrilor, apoi ducele

de Aumale, ducele de Broglie, ducele de Andittret, princesa Bonaparte, Masseuet baronul Rotschild etc. Întreg publicul însoți cociugul până la cimiterul Montmatre unde îngroparea sa sêvșit fără de nici o pompă și fără orațiuni funebre.

—o—
Coróne eterne. Din incidentul morții D-nei Maria Gregor Simay s'au înaintat subsemnatului comitet parochial din partea d-lor comersanți: Gerge M. Zănescu 10 fl., Petru M. Zănescu 10 fl. și Teodor Ioan din Ploesti 10 fl., drept coróne neperitóre, ca contribuțiune la fondul pentru școlarii români sêraci, întemeiat în memoria iubitorilor rēposati. Să chiteză acésta sumă în acest mod și se arată, că s'a adaus la numitul fond. — Brașov, 18 (30) Noemvre 1895. Comitetul parochial român gr. or. din Cetatea Brașovului.

—o—
Atentat asupra Țarului. Diarul „Bud. Hirlap“ primesc din Lemberg depeșă, că după cum anunță „Kurjer Lovoski“, acolo s'a lătit faima despre un atentat, ce s'ar fi încercat contra vieții Țarului. Să dios, că atentatorul a pușat asupra Țarului, dér glonțul a trecut numai prin paltonul domnitorului. Mai mulți indiviđi au fost arestați.

—o—
Societatea academică „Junimea“ din Cernăuți aduce la cunoștință, că în ședința generală ordinară din 25 Noemvre 1895 comitetul ei s'a constituit în următorul mod: președinte: Iorgu Toma stud. jur.; vice-președ.: Mihaiu Ivanio-Ionescu stud. jur.; secretarul I.: Radu Sbiara stud. fil.; secretar II.: Ión Avram stud. jur.; casar: Anton Șesan stud. jur.; controlor: Temistocle Bocance stud. jur.; bibliotecar: Longhin Miranovicu stud. jur.; econom: Victor Piotrovski-Petrescu stud. jur.; — În raportul comitetului cetit în adunarea generală dela 25 Noemvre, asupra cărui vom reveni, se fac constatări fórté îmbucurătoare despre avântul românesc, ce l'a luat acésta societate.

—o—
Foiletonul „Garibaldi“. „Budapesti Hirlap“ dela 29 Noemvre a. c. publică o declarația subsemnată de „Junius“, în care acesta se plânge, că în nr.ii 236, 237 și 238 din a. c. ai „Gazetei“ am reproduc foiletonul său intitulat „Garibaldi“, apărut în „Budapesti Hirlap“ dela 31 Oct. a. c., fără de-a fi indicat pe lângă numele autorului și diarul de unde a fost luat. La acésta răspundem, că în nr. 245 al „Gazetei“, s'a indicat și isvorul arătându-se, că omiterea s'a fost întâmplat dintr'o simplă eróre, pe care ne-am și ținut datori a-o rectifica. Mai departe se plânge Junius, că din textul original s'a lăsat afară singura asemănare „de caracter maghiar“ cu Francisc Deak. Dér în realitate nu numai acésta, ci părți întregi au fost lăstate afară de traducător,

Aice află Servais dela giuvaiergiu, că toate giuvaierile și alte lucruri prețioase, precum: diademe, coliere, cruci, brățare, ciasornice, tabachiere, săbii, pistóle și altele asemenea, ce le donéză Țarul la diferite persoane, se lucră în Londra cu contracte fórté aspre, ca respectivii măestri să nu facă lucruri de acele cu asemeni etichete, și ornamente, precum le făcură pentru Țarul.

Cu cele mai sêrbătorești asigurări, că nu-l va da nimenui de gol continuă Servais rugările sale, ca să-i taceze inelul. Bielul giuvaiergiu, dosedit cu atâtea rugări și asigurări, că nu va sci nimenui de prețuirea inelului prin el, cedă în fine și cu visibilă trică și anxietate cercetă pietrele inelului după care dișe: „Să aibi Domnule milă cu mine, inelul acesta valoréză între două-deci și trei-deci de ruble, că pietrele ce-l ornamentéză, nu sunt nici smaragde, nici amatiste și nici diamante, ci cristal boemic“.

Acum părăsi Servais localul giuvaierului, nu supérat, ci infuriat; se întorse la hotel, schimbă hainele și se duse la palatul împéretesc. Acolo întrebând de cântărlăria șambelanului, întră la el și-i rugă să-i mijlocescă la Majestatea Sa o audiență.

Șambelanul îl întrebă, în ce scop? la care Servais îi răspunse, ca să-i mulțămescă Majestății Sale pentru înalta grație, cu care l'a distins, permițându-i a-se produce înaintea Majestății Sale și a prea înaltei Sale familii. La aceste șambelanul îi observă, că aici atare mulțămite nu sunt în datină, cu atât mai puțin, căci M. S. prin mâna lui, adică a șambelanului, pentru concertarea de aseră i-a trimis un onorariu frumos. „Așa este“ răspunse Servais „și eu sunt prea plătit, și încă așa, ca nicăiri la alte curți de potențați, și tocma, parte, pentru acel dar atât de grațios, mai mult însă, pentru fericirea, că am fost admis să mă produc la cel mai puternic monarch din lume, așa dori fórté intensiv să-mi depun omagiul de grațitudine la picioarele lui“. Aceste și așa le spuse Servais cu scop a nu-l face pe șambelan să iée cumva prepus de altă intențiune a lui Servais cu cererea audienței. „Bine déră“ dișe șambelanul „voiu subșterne dorința și rugarea d-tale M. Sale, și ori da, ori ba, și-oiú comunică în locuința-ți“. — Servais se închină și se duse.

A doua di cam pe la dece ore p. m. veni un furier dela palat și-i aduse lui Ser-

vais dela șambelan un bilet, în care acesta îi spune, că audiența la M. S. e încuviințată și hotărîtă între 11 și 12 a. m. în aceeași di.

Escitat de bucuria se îmbracă Servais curând în vestminte de salon, își puse pe piept toate decorațiunile, ce le avea dela diversii suverani, comandă o birjă elegantă și se duse la palat. În salonul de așteptare al palatului se aflau mai mulți, cari așteptau a fi introduși la audiență. Cum se vede, Servais fú ultimul pe listă, căci tocmai după ce toți așteptătorii fură primiți în audiență, urmă și introducerea lui.

Adênc, de trei ori plecându-se înaintea Impératului, care șede la o masă dișe: „Majestate puternică și glorioasă, mulțămesc din fundul inimii mele și cu respectul cel mai omagial pentru înalta grație, de a fi fost eu admis, să-mi arăt modesta mea artă musicală înaintea M. Vóstre și a înaltei M. V. Case“. — „Nu mulțămi D-le, și-am mulțămi — și-ți mulțămesc și adî dișe Impératul și făcú un gest cu mâna, care-i dădu lui Servais să pricepă, că audiența e finită.

„Majestate“, dișe atunci Servais „rog înalta grație a-mi mai permite un cuvânt“.

Impératul sciind din lista petenților de audiență, că Servais voescé numai să-i mulțămescă, ridică ochii spre el, arătând oșescum alterare ori nemulțămire, că ce vrea Servais peste cele însemnate în listă să-i spue. Servais scóse atunci cutia cu inelul din buzunarul fracului dela piept și ținându-o în mână dișe: „Majestate, am spus, că eu cu prea distinsa onóre, de-a fi fost audî de Maj. V. și de întreaga-Vé prea ilustră familie, sunt cu mai mare preț plătit, decât cu cel mai scump onorar material. Însé éta ce-i cu acest inel“...

Aici povesti Servais, ce-i spuseră cei doi giuvaiergi. Abia însă începú Servais a vorbi, Țarul Nicolae Pavlovici se ridică în întreaga sa imposantă figură de pe scaun, și când dișe Servais: „și numai onórea Majestății Vóstre, care cu bună sémă este victima unei nepomenite de grave crime a cuiiva, mă sili se viu“, Impératul palid la față și cu sprâncenele contrase de mânie, îl întrerupse cu cuvintele: „Destul — mulțămesc“ și arătând cu mâna la masă, adaus: „Lasă cutia aici!“ Se întorse visibil furios și trecú cu pași apăsați în alt apartament.
Încă în séra acelei diie audí Servais

Cursul pietei Braşov.

Din 30 Noemvre 1895.

Bancnote rom. Cump.	9.50	Vënd.	9.52
Argint român. Cump.	9.46	Vënd.	9.50
Napoleon-d'or Cump.	9.58	Vënd.	9.61
Galbeni Cump.	5.65	Vënd.	5.70
Ruble ruseşti Cump.	128.1/2	Vënd.	—
Lire turceşti Cump.	10.78	Vënd.	—
Mărci germane Cump.	58.70	Vënd.	—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.—

Cursul la bursa din Viena.

Din 29 Noemvre 1895.

Renta ung. de aur 4%	121.10
Renta de coróne ung. 4%	98.20
Impr. cáil. fer. ung. in aur 4 1/2%	123.25
Impr. cáil. fer. ung. in argint 4 1/2%	100.50
Oblig. cáil. fer. ung. de ost. I. emis.	119.50
Bonuri rurale ungare 4%	96.45
Bonuri rurale croate-slavone.	—
Imprum. ung. cu premii	154.—
Losuri pentru reg. Tisei şi Segedin.	140.50
Renta de hârtie austr.	99.70
Renta de argint austr.	99.80
Renta de aur austr.	120.95
Losuri din 860	148.—
Acţii de ale Băncei austro-ungară.	1017.—

Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	439.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	370.50
Napoleon-d'or.	9.60 1/2
Mărci imperiale germane	59.05
London vista	121.—
Paris vista	47.97 1/2
Rente de coróne austr. 4%	99.75
Note italiene.	44.80

Nr. 659—1895.

PUBLICAŢIUNE.

Sâmbătă în 14 Decemvre a. c. înainte de prânz la 10 ore se va da pe cale de licitaţiune şi oferte pe durată din 1 Ianuarie 1896 până ult. di Decemvre 1898, la oficiul orăşenesc forestieral piatrăria aflătoare în „Lamba“ (revierul Timiş).

Înainte de licitaţiune are de a-se depune din partea fiă-cărui licitant vadiu de 15 fl.

Ofertele provădute cu timbru de 50 cr., cu vadiu de 10% din suma oferată şi cu dechieraţiunea, că oferentului i sunt cunoscute condiţiunile de oferte, şi că se supune lor, au de a-se aşterne până în 14 Decemvre a. c. înainte de prânz la 10 ore, acestui oficiu.

Condiţiunile de oferte se pot vedea la acelaşi oficiu în decursul orelor de oficiu dela 7—1 oră înainte de prânz.

Braşov, 23 Noemvre 1895.

Oficiul forestieral.

N-rul 2265—1895

Publicaţiune.

Oficiul orfanal orăşenesc, ca autoritate pentru pertractarea rămasurilor şi tutorat, publică prin această, că rămasul lui Adolf Flagner, decedat în 7 Noemvre fără a fi făcut vre-un testament, din mobile, albături, preţioase şi alte lucruri ale casei se vor vinde cu licitaţie în 9 şi 10 Decemvre 1895 dela 9 ore până la 12 a. m. şi dela 2—4 ore p. m. în locuinţa din Şirul-străjii Nr. 3 cu bani gata.

În 11 Dec. 1895 9 ore a. m. se va face vânzarea cu licitaţie în localul oficiului orfanal a realitaţiunii de casă şi grădină, Şirul-Strajii Nr. 3, din cărţile funduare 1262 Numărul top. 2064 şi 2065.

Condiţiunile mai de aproape se pot vedea la oficiul orfanal orăşenesc din Braşov.

Braşov, 2 Decemvre 1895.

856,1—3

Oficiul orfanal orăşenesc.

Nrul 16048—1895.

Concurs!

Este de a-se ocupa postul de cancelist devenit vacant la autoritatea orăşenescă de insinuare. Leafa anuală 500 fl. şi 100 fl. bani de locuinţă.

Reflectanţii au de a-şi documenta purtarea lor morală, studiile percurse, şi cunoscerea acelor limbi ale patriei, în special însă cunoscerea limbii germane şi maghiare în vorbă şi scris.

Petiţiunile au de a se aşterne până în 13 Decemvre a. c. acestui magistrat.

Braşov, 28 Noemvre 1895.

854,1—2

Magistratul orăşenesc.

Nr. 15841—1895.

Concurs.

Se escrie concurs pentru un post de adjunct forestieral la autoritatea orăşenescă forestierală din loc.

Se recere qualificaţiunea precrisă de § 36 al art. de lege XXXI din 1879, atestat de moralitate, atestat asupra destoiniciei corporale-physice pentru serviciul forestieral, atestat asupra etăţii, cunoscerei acelor 3 limbi ale patriei şi asupra serviciilor prestate până acum. Petiţiunile au de a se aşterne până în 13 Decemvre 1895 la prânz 12 ore.

Postul acesta se ocupă pe viaţă.

Leafa anuală: 700 fl., 150 fl. bani de locuinţă, 120 fl. pauşal pentru cal şi diete şi 40 metri lemne de fag.

Braşov, 25 Noemvre 1895.

855,1—2

Magistratul orăşenesc.

Nr. 8361—1895

Publicaţiune.

Deore-ce în fie-care an se împarte între soldaţi cu serviciul militar prestat o parte din venitul fundaţiunei „principelui Schwarzenberg-Grüne“, de aceea se provacă toţi acei soldaţi cu serviciul miitar prestat dela sergenţi-majori în jos, cari sunt năcuţi în comitatul Braşov, seu aparţin acestui comitat şi cari au dreptul de a fi împărtaşiţi din această fundaţiune, de a-şi aşterne subscripsiului căpitanat petiţiunile de ajutorare până în 10 Decemvre a. c. cu atât mai mult, deorece petiţiunile aşternute după acest termin se vor respinge.

Braşov, 20 Noemvre 1895.

853,1—3

Căpitanul orăşenesc.

Publicare.

Tragerea losurilor a LOTERIEI UNG. CLASA II. se începe la 6 Decembre şi durează până la 14 Decembre.

LOSURILE ce mai sunt disponibile se vënd cu preţ de:

- 80 coróne un los întreg,**
- 8 coróne a decea parte de los,**
- 4 coróne a doua-decea parte de los,**

la colectorii cunoscuţi, cari dau ori-ce informaţie. — Comande ne rugăm a adresa la colectanţi şi nu la noi.

Budapesta, 1 Novembre 1895.

Direcţiia loteriei de clasă ungară.

II.

Deja

la 6 până în 14 Decembre 1895

va fi

tragerea cea mare a câştigurilor LOTERIEI DE CLASĂ UNGARĂ

de 21,499 câştiguri în bani. — Suma totală de

4 Milióne 332,000 coróne,

între care şi o premie de **600,000.** — Se vor trage câştiguri de 400,000, 200,000, 100,000, 50,000 coróne etc. etc.

Cel mai mare câştig în cas favorabil **UN MILION coróne.**

Losuri: 1 întreg . fl. 40.— |||| 1 decea parte . . fl. 4.—
1 jumătate „ 20.— |||| 1 două-decea parte „ 2.—

Pentru porto 5 cr., epistolă recomandată 15 cr., lista de tragere 10 cr. de plată.

Recomandă şi trimite contra asignaţie postale, ori cu rambursă.

Carl Heintze, colector principal, **Budapest, Servitenplatz Nr. 3.**
Adresa Telegramei: **Lottoheintze, Budapest.**

Spre a satisface dorinţelor on. public, cari poftesc losuri cu numerii diferiţi pentru mai mare şansă la joc, trimit la cumpărare cel puţin de 5 losuri (întregi, jumătăţi, a decea parte seu a două-decelea) fiă-care Los cu număr diferit cu acelaş preţ original.